

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 27 lutego 2019 r. — OI/Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

(Sprawa C-191/19)

(2019/C 206/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OI

Strona pozwana: Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zmiana rezerwacji pasażera stawiającego się na odprawę na lotnisku, który dysponuje potwierdzoną rezerwacją na określony lot, wbrew jego woli na późniejszy lot stanowi przypadek odmowy przyjęcia na pokład w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 ⁽¹⁾, jeżeli lot, którego dotyczy potwierdzona rezerwacja pasażera, zostanie wykonany?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie: czy przepis art. 5 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia nr 261/2004 należy stosować analogicznie do przypadków odmowy przyjęcia na pokład w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken (Niemcy) w dniu 5 marca 2019 r. — SM/Sparkasse Saarbrücken

(Sprawa C-209/19)

(2019/C 206/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Saarbrücken

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SM

Strona pozwana: Sparkasse Saarbrücken

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 ust. 2 lit. p) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE⁽¹⁾ z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy interpretować w ten sposób, że do wymaganych informacji o „okres[ie]” lub o „inn[ych] warunk[ach] korzystania z [prawa do odstąpienia od umowy]” należą także przesłanki rozpoczęcia biegu terminu do odstąpienia od umowy?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 10 ust. 2 lit. p) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG stoi na przeszkodzie wykładni, zgodnie z którą informacja o prawie do odstąpienia od umowy jest „jasna” i „zwięzła”, jeżeli w odniesieniu do rozpoczęcia biegu terminu do odstąpienia od umowy nie wymienia ona samodzielnie w sposób wyczerpujący wymaganych informacji obowiązkowych dotyczących rozpoczęcia biegu tego terminu, lecz odsyła w tym zakresie do przepisu krajowego — w niniejszej sprawie § 492 ust. 2 BGB [Bürgerliches Gesetzbuch, kodeksu cywilnego, zwanego dalej „BGB”] w brzmieniu obowiązującym do dnia 12 czerwca 2014 r., który z kolei sam odsyła do dalszych przepisów krajowych — w niniejszej sprawie art. 247 §§ 3–13 EGBGB [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche, ustawy wprowadzającej do kodeksu cywilnego, zwanej dalej „EGBGB”] w brzmieniu obowiązującym do dnia 12 czerwca 2014 r., a zatem konsument jest zobowiązany do lektury licznych przepisów prawnych w różnych aktach ustawowych, aby uzyskać jasność co do tego, jakich informacji obowiązkowych należy udzielić, aby w przypadku jego umowy pożyczki doszło do rozpoczęcia biegu terminu do odstąpienia od umowy?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie (i braku zasadniczych wątpliwości co do odesłania do przepisów krajowych):

Czy art. 10 ust. 2 lit. p) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG stoi na przeszkodzie wykładni, zgodnie z którą informacja o prawie do odstąpienia od umowy jest „jasna” i „zwięzła”, jeżeli odesłanie do przepisu krajowego — w niniejszej sprawie § 492 ust. 2 BGB w brzmieniu obowiązującym w okresie od 30 lipca 2010 r. do 12 czerwca 2014 r. — oraz dalsze odesłanie przez ten przepis — w niniejszej sprawie do art. 247 §§ 3–13 EGBGB w brzmieniu obowiązującym w okresie od 4 sierpnia 2011 r. do 12 czerwca 2014 r. — prowadzi bezwzględnie do tego, że konsument musi dokonać kwalifikacji prawnej wykraczającej poza samą lekturę przepisów — przykładowo w odniesieniu do tego, czy udzielono mu pożyczki na warunkach zwyczajowo stosowanych do umów zabezpieczonych prawem rzeczowym na nieruchomości oraz ich tymczasowego finansowania lub czy występują umowy powiązane — aby uzyskać jasność co do tego, jakich informacji obowiązkowych należy udzielić, aby w przypadku jego umowy pożyczki doszło do rozpoczęcia biegu terminu do odstąpienia od umowy?

(¹) Dz.U. 2008, L 133, s. 66.